

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 10887 af 24/07/2007 (Gældende)

Landsskatteretsafgørelse vedr. inddrivelsesprocent – lønindholdelse – betalingsevne

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 07-01161

Landsskatteretsafgørelse vedr. inddrivelsesprocent – lønindholdelse – betalingsevne

Resumé

Lønindeholdelsesprocenten kunne på grundlag af en betalingsevnevurdering fastsættes højere end efter tabellen i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, selv om der ikke forelå særlige omstændigheder.

Klagen skyldes, at skattecentret ikke har imødekommet klagerens anmodning om nedsættelse af lønindeholdelsesprocenten.

Landsskatterettens afgørelse

Landsskatteretten stadfæster skattecentrets afgørelse.

Sagens oplysninger

Klagerens restance vedrørende restskat, arbejdsmarkedsbidrag og gebyrer for perioden 1986-2006 er den 31. januar 2007 opgjort til 428.000 kr.

I februar 2006 fastsatte skattecentret afdraget på klagerens gæld til 1.000 kr. pr. måned på baggrund af følgende betalingsevnevurdering, som var udsendt til klageren den 19. januar 2006:

Indtægter pr. måned	
Klagerens løn	9.027,00
Klagerens ægtefælles indkomst	10.341,44
Indtægter i alt	19.368,44
Udgifter pr. måned	
Boligudgifter:	
Husleje	5.600,00
El/gas	420,00
Vand	562,00
Varme	700,00
Øvrige udgifter:	
Faglige kontingenter	1.475,00
Medicinudgifter	1.055,00
Grundejerforening	100,00
Udgifter i alt	9.912,00

Beregning af betalingsevne	
Indtægter pr. måned	19.368,44
Udgifter pr. måned	-9.912,00
Rådighedsbeløb pr. måned	-7990
Betalingsevne pr. måned	1.466,44

Da klageren ikke overholdt afdragsordningen og samtidig ikke reagerede på henvendelser fra skattecentret, varslede skattecentret ved brev af 12. december 2006, at klagerens arbejdsgiver ville blive pålagt at indeholde 11 % af klagerens månedlige nettoløn til dækning af klagerens restance, hvis klageren

ikke henvendte sig til skattecentret inden 14 dage. Lønindeholdelsesprocenten var, jf. § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 995 af 19. oktober 2005 (inddrivelsesbekendtgørelsen), fastsat på baggrund af et månedligt afdrag på 1.000 kr. ganget med 100 og divideret med den nettoløn på 9.027 kr., som var anvendt ved opgørelsen af klagerens betalingsevne i januar 2006.

Klagerens repræsentant henvendte sig til skattecentret den 3. januar 2007 for at oplyse, at han var ved at søge om gældssanering på vegne af klageren og dennes ægtefælle. Skattecentret oplyste hertil, at opkrævningen af restancen ville fortsætte så længe, gældssaneringen ikke var indledt. Repræsentanten oplyste endvidere, at der ikke var ændringer i klagerens og ægtefællens månedlige indtægter og udgifter i forhold til det, der fremgik af den tidligere udsendte betalingsevnevurdering.

Klagerens repræsentant anmodede den 22. januar 2007 Skifteretten om at indlede en gældssanering vedrørende klageren og ægtefællen. I anmodningen oplyste klagerens ægtefælle følgende vedrørende sine og klagerens månedlige indtægter og udgifter:

	Klagerens ægtefælle	Klageren
Indtægter pr. måned		
Indkomst efter skat	11.035,00	11.272,00
Indtægter i alt	11.035,00	11.272,00
Udgifter pr. måned		
Boligudgifter:		
Husleje	0,00	5.600,00
Fællesudgifter mv.	0,00	295,00
El, gas, vand og varme	0,00	2.112,00
Faglige kontingenter	694,00	848,00
Transport til/fra arbejde	0,00	400,00
Løbende vedligeholdelsesudgifter vedrørende bil	0,00	803,00
Lægeordineret medicin, behandling mv.	550,00	550,00
Afbetalingskontrakter	0,00	2.700,00
Udgifter i alt	1.244,00	13.308,00

Skifteretten afviste repræsentantens anmodning om gældssanering den 1. marts 2007. Af udskriften af retsbogen fremgår bl.a., at ægtefællerne flyttede sammen i 1978.

Skattecentrets afgørelse af 31. januar 2007

Skattecentret har iværksat lønindeholdelse med 11 % af klagerens nettoløn til dækning af skyldige skatter, arbejdsmarkedsbidrag og gebyrer. Skattecentret har ved genvurdering af sagen i forbindelse med klagen til Landsskatteretten fastholdt denne afgørelse.

Der er henvist til kildeskattelovens § 73, § 15 i lov om arbejdsmarkedsfonde og inddrivelsesbekendtgørelsens § 8, stk. 7.

Ved breve af 2. og 16. marts 2007 til klageren har skattecentret anført, at de nye oplysninger om klagerens og ægtefællens månedlige indtægter og udgifter ikke giver anledning til en tilbagekaldelse af lønindeholdelsen. Skattecentret har på baggrund af de nye oplysninger opgjort betalingsevnen således:

Indtægter pr. måned	
Klagerens løn	11.035,00

Klagerens ægtefælles indkomst	11.272,00
Indtægter i alt	22.307,00
Udgifter pr. måned	
Boligudgifter:	
Husleje	5.600,00
Fællesudgifter	300,00
Forbrugsudgifter	2.112,00
Øvrige udgifter:	
Faglig kontingenter	1.542,00
Medicinudgifter	1.100,00
Lønindeholdelse	1.475,18
Udgifter i alt	12.129,18

Beregning af betalingsevne	
Indtægter pr. måned	22.307,00
Udgifter pr. måned	-12.129,18
Rådighedsbeløb pr. måned	-8.210
Betalingsevne pr. måned	1.967,82

Oplyste afdrag på boligindskudslån er ikke medregnet ved opgørelsen af betalingsevnen, da de ikke var dokumenteret. Afdragene skal derfor afholdes af det overskydende beløb på 1.967,82 kr. pr. måned.

Klagerens påstand og argumenter

Klagerens repræsentant har fremsat påstand om, at lønindeholdelsesprocenten nedsættes.

Klageren har den 20. december 2006 opgjort sine og ægtefællens månedlige indtægter og udgifter således:

	Klageren	Klagerens ægtefælle
Indtægter pr. måned		
Indkomst efter skat (nettoindkomst)	10.555,00	10.931,00
Indtægter i alt	10.555,00	10.931,00
Faste udgifter pr. måned		
Udgift til leje/andelsbolig:		
Husleje	5.600,00	
Fællesudgifter mv.	300,00	
Evt. varme, el, gas og vand	2.113,00	
Transportudgifter (hjem/arbejde):		
Offentlig transport		
Biludgifter:		
Afdrag	700,00	
Benzin	400,00	
Øvrige udgifter, herunder forsikring mv.	650,00	
Fagforening, A-kasse, Efterlønsordning	848,00	694,00
Lægeordineret medicin, behandling mv.	550,00	550,00

Afdrag på anden gæld:		
A, 28.000	2.000,00	
Udgifter i alt	13.161,00	1.244,00

Gælden til A er et privatlån til flytning, som ægtefællernes søn var nødt til at finansiere, da klageren og ægtefællen ikke havde mulighed for at låne andre steder. Afdraget på lånet bør derfor fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen. Årsagen til, at ægtefællerne indimellem er nødt til at låne af deres børn, er udgifterne til bolig og helbredelsesudgifter, herunder de økonomiske problemer, der opstår, når en eller begge ægtefæller har det helbredsmæssigt så dårligt, at de ikke kan yde en ekstra indsats.

Klageren og ægtefællen afdrager endvidere på et boligindskudslån, som ligeledes bør fradrages ved opgørelse af betalingsevnen.

Ved opgørelsen af betalingsevnen bør der endvidere henses til ægtefællernes særlige og ganske særlige behov som følge af deres dårlige helbredstilstand samt til klagerens alder. Den generelt stramme tolkning af budgetbestemmelserne levner ikke klageren og ægtefællen mulighed for tålelige forhold, og fratager endvidere deres incitament til at forblive på arbejdsmarkedet.

Læge B har den 24. april 2007 afgivet udtalelser vedrørende klagerens og ægtefællens helbredsmæssige tilstand. Af udtalelsen vedrørende klageren fremgår blandt andet følgende:

Set ud fra en lægefaglig synsvinkel handler det altså om en 53-årig mand med flere kroniske sygdomme af somatisk/fysisk karakter, som kræver medicinsk behandling. Derudover kronisk depression som ligeledes kræver medicinsk behandling. Der er ingen tvivl om, at de økonomiske forhold med en total udsigtsløs gældsproblematik har været medvirkende til ikke mindst de psykiske problemer gennem årene. Der er derfor heller ikke tvivl om, at en gældssanering vil have en særdeles gavnlig indflydelse på de helbredsmæssige forhold. Man kan endda frygte, at hvis de økonomiske forhold forringes yderligere, hvad der åbenbart er mulighed for, så vil patientens psykiske tilstand kunne forværres.

Af udtalelsen vedrørende klagerens ægtefælle fremgår blandt andet følgende:

Fruen har haft hypertension/forhøjet blodtryk siden 1985, og hun går til kontrol hermed i lægehuset. Desuden er der tendens til spændingshovedpine og søvnproblemer. I perioder er der depressive symptomer. Fruen har arbejdet som plejehjemsassistent de senere år, men der har været brug for sygemeldinger i perioder, hvor hun har følt sig presset eller stresset.

Som for mandens vedkommende er hendes økonomiske situation jo også særdeles tyngende og fastlåst samt udsigtsløs. At en gældssanering muligvis indirekte kunne afhjælpe noget af hendes stress og belastningsrelaterede symptomer, er der ingen tvivl om. Om det ligefrem ville have en gavnlig indflydelse på hendes forhøjede blodtryk, kan da heller ikke helt udelukkes.

Klageren har på baggrund af sin kørebog for perioden fra 1. januar 2007 – 20. maj 2007 opgjort antallet af arbejdstimer til 884 timer eller 46,52 timer pr. uge.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Skyldige arbejdsmarkedsbidrag, rentebeløb og gebyrer kan inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven, jf. arbejdsmarkedsfondslovens (lovbekendtgørelse nr. 1018 af 10. oktober 2006) § 15, stk. 3.

Efter kildeskattelovens § 73, stk. 1, kan der ske indeholdelse i løn mv. for skatterestancer mv. Lønindeholdelsesadgangen omfatter også påløbne renter og gebyrer.

Skatteministeren kan ifølge kildeskattelovens § 73, stk. 3 og 4, fastsætte nærmere regler om betalings- evnevurdering, herunder rådighedsbeløb, til fastsættelse af den del af nettolønnen, som maksimalt kan indeholdes, samt nærmere regler om sammenhængen mellem nettoindkomsten og indeholdelsesprocenten.

ten. Denne bemyndigelse er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 995 af 19. oktober 2005 om inddrivelse af gæld til det offentlige (inddrivelsesbekendtgørelsen).

Efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 8, stk. 3, skal der ved afgørelse om lønindeholdelse overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Dette vil normalt være tilfældet, når indeholdelsesprocenten fastsættes efter reglerne i § 5, stk. 1.

Efter bekendtgørelsens § 8, stk. 4, fastsætter restanceinddrivelsesmyndigheden indeholdelsesprocenten efter reglerne i § 5, stk. 1, jf. dog kapitel 6.

Efter § 5, stk. 1, kan afdragsordninger fastsættes som en procentdel af den årlige nettoindkomst opgjort som den årlige bruttoindkomst inklusiv positiv kapitalindkomst, fratrullet arbejdsmarkedsbidrag, pensionsindbetalinger efter § 13, stk. 4, nr. 2 a, SP - bidrag, ATP og skat. Det beløb, der skal afdrages eller indeholdes, fastsættes efter den opførte tabel i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, som efter bekendtgørelsens § 41, reguleres hvert år. Det således regulerede beløb for 2007 er offentliggjort i SKM2006.756.SKAT.

Klagerens månedlige nettoindkomst for 2007 er opgjort til 11.272 kr., svarende til en årlig nettoløn på 135.264 kr. Da klageren ikke har forsørgerpligt, ville lønindeholdelsesprocenten fastsat efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, og SKM2006.756.SKAT være 9.

Hvis skyldneren indsender budgetskema, vurderer restanceinddrivelsesmyndigheden ifølge bekendtgørelsens § 8, stk. 7, om der, hvis lønindeholdelsen iværksættes, overlades skyldneren det nødvendige til eget og familiens underhold. Vurderingen sker efter reglerne i kapitel 6. Viser vurderingen, at der ikke er betalingsevne, kan der bevilges henstand.

For så vidt angår fastsættelse af den maksimale lønindeholdelsesprocent efter en betalingsevnevurdering, fremgår følgende af inddrivelsesbekendtgørelsens § 12, stk. 1 og 2, og § 13, stk. 4, pkt. 3, i kapitel 6:

Den maksimale lønindeholdelsesprocent fastsættes som det månedlige afdrag efter stk. 2 ganget med 100 og divideret med den månedlige nettolønindtægt m.v., jf. § 8, stk. 2, 2. pkt., og afrundes til nærmeste hele procent. Lønindeholdelsesprocenten kan højst udgøre 100 pct.

Stk. 2. Det månedlige afdrag til betaling af gælden udgøres af skyldnerens og dennes ægtefælles månedlige nettoindkomst, jf. § 13, med fradrag af følgende udgifter:

- 1) rimelige udgifter til bolig, jf. § 14,
- 2) nettoudgifter til husstandens mindreårige hjemmeboende børn, jf. § 15,
- 3) udgifter til samvær med mindreårige børn, jf. § 16,
- 4) bidragsforpligtelser, jf. § 17,
- 5) udgifter til særlige behov, jf. § 18,
- 6) udgifter til ganske særlige behov, jf. § 19,
- 7) et rådighedsbeløb, jf. § 20,
- 8) ydelser på ægtefællens gæld, jf. § 21, og
- 9) ydelser på anden gæld, jf. § 22.

§ 13, stk. 4. Nettoindkomsten udgør indtægten i stk. 2-3 med fradrag af

3) Rimelige omkostninger ved erhvervelsen af indkomsten, herunder udgifter ud over 550 kr. til offentlig transport eller under særlige omstændigheder forventede og forudsete udgifter til løbende drift og vedligeholdelse af motorkøretøjer.

Der anses ikke at foreligge særlige omstændigheder, som medfører, at udgiften til løbende drift og vedligeholdelse af motorkøretøj kan fradrages ved opgørelsen af nettoindkomsten, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 13, stk. 4, pkt. 3.

Efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 12, stk. 2, pkt. 5, jf. § 18, kan nødvendige udgifter til medicin, behandlinger, transport mv., der afholdes på grund af kronisk sygdom eller handicap hos skyldneren eller dennes ægtefælle fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen.

Ved den seneste opgørelse af klagerens betalingsevne er der medregnet månedlige udgifter til lægeordineret medicin med i alt 1.100 kr. Klageren har ikke dokumenteret at have større nødvendige udgifter til behandlinger, transport mv., som afholdes på grund af klagerens og ægtefællens sygdom.

Det fremgår af inddrivelsesbekendtgørelsens § 12, stk. 2, pkt. 6, jf. § 19, at rimelige udgifter til ganske særlige behov for skyldneren eller dennes ægtefælle kan fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen. Klageren har ikke dokumenteret afholdelsen af sådanne udgifter.

Efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 12, stk. 2, pkt. 9, jf. § 22, kan visse ydelser på gæld fradrages i nettoindkomsten. Ydelser på privat gæld fradrages, når gælden vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509, dvs. erhvervelser, der er nødvendige til opretholdelse af et beskedent hjem og en beskedent livsførelse for skyldneren og dennes husstand.

Det er ikke tilstrækkelig godtgjort, at det månedlige afdrag på gæld til A vedrører erhvervelser omfattet af retsplejelovens § 509. Afdraget kan derfor ikke fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen.

Det månedlige afdrag på boligindskudslån kan endvidere ikke fradrages ved opgørelsen af betalingsevnen, da det ikke er dokumenteret.

Afdragene på lånene skal derfor afholdes af det efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 20 og SKM2006.756.SKAT, fastsatte rådighedsbeløb på i alt 8.210 kr.

Klagerens betalingsevne kan herefter opgøres til 3.443 kr.

Lønindeholdelsesprocenten efter en betalingsevnevurdering kan således med udgangspunkt i en månedlig nettoindkomst på 11.272 kr. fastsættes til 30, jf. inddrivelsesbekendtgørelsens § 12, stk. 1.

Den af skatteministeriet fastsatte lønindeholdelsesprocent på 11 % er således mindre end den lønindeholdelsesprocent, som skatteministeriet kunne have pålagt klageren ifølge betalingsevnevurderingen.

Det fremgår af Landsskatterettens kendelse af 3. august 2006, offentliggjort som SKM2006.558LSR, at det forhold, at afdrag fastsat efter en betalingsevnevurdering efter kapitel 6 ville være større end afdrag fastsat efter inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 1, ikke i sig selv kan anses som »særlige forhold« som angivet i inddrivelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3, 3. punktum, der berettiger skatteministeriet til at fastsætte afdraget efter en betalingsevnevurdering.

I inddrivelsesbekendtgørelsens regler om lønindeholdelse er der ikke en bestemmelse svarende til bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 3, 3. punktum. Der ses ikke nogen åbenbar begrundelse for denne forskel mellem reglerne for afdragsordninger og reglerne for lønindeholdelse. Der er imidlertid ikke i bekendtgørelsens § 8, stk. 7, eller andet steds tilstrækkelig grundlag for at antage, at der skal foreligge særlige omstændigheder for at restanceinddrivelsesmyndigheden på baggrund af en betalingsevnevurdering kan fastsætte lønindeholdelsesprocenten højere end den indeholdelsesprocent, anvendelsen af § 5, stk. 1, ville føre til.

Selv om lønindeholdelsesprocenten efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1, således i klagerens tilfælde ville være lavere end indeholdelsesprocenten opgjort på grundlag af en betalingsvurdering, er der derfor ikke grundlag for at ændre skatteministeriets afgørelse.